

Sygn. akt IV KO 108/19

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **R.B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 14 listopada 2019 r.,

wniosku skazanego

o wznowienie postępowania zakończonego

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 7 grudnia 2000 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 25 sierpnia 2000 r., sygn. akt III K (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 sierpnia 2000 r., sygn. akt III K (...), Sąd Okręgowy w K. uznał oskarżonego R.B. za winnego popełnienia przestępstw z art. 278 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. i art. 224 § 1 k.k., za które wymierzył mu kary jednostkowe oraz karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 7 grudnia 2000 r., sygn. akt II AKa (...), po rozpoznaniu apelacji zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

W dniu 2 września 2019 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo skazanego zatytułowane „wniosek”, w którym wniósł o wyznaczenie obrońcy z urzędu w postępowaniu wznowieniowym. Zarówno w tym piśmie, jak i piśmie złożonym w dniu 14 października 2019 r., skazany zamieścił obszerne wywody, które w jego

ocenie mają uzasadniać potrzebę wznowienia postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 7 grudnia 2000 r., sygn. akt II AKa (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego o wznowienie postępowania, gdyż tak w oparciu o dyspozycję art. 118 § 1 k.p.k. potraktować należało pisma R.B., jest oczywiście bezzasadny w związku z czym należało, w trybie art. art. 545 § 3 k.p.k., odmówić jego przyjęcia bez podejmowania dodatkowych czynności w postaci wcześniejszego rozpoznania wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Stosownie do dyspozycji 545 § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, bez wzywania strony do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Sytuacja taka zachodzi w niniejszej sprawie. Zauważyć trzeba, że kwestia istnienia podstaw do wznowienia postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 7 grudnia 2000 r., sygn. akt II AKa (...), była już badana we właściwym trybie kilkukrotnie (IV KO 3/16, IV KO 23/17, IV KO 29/18, IV KO 4/19) – co więcej Sąd Najwyższy trzykrotnie wyznaczył wnioskodawcy obrońcę z urzędu celem sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania lub poinformowania sądu o niestwierdzeniu podstaw do jej wniesienia. Ostatnie zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie, poprzedzone opinią obrońcy o braku podstaw do sporządzenia i wniesienia wniosku o wznowienie postępowania, zostało wydane w dniu 10 lipca 2019 r.

Przypominając zatem, że zgodnie z art. 540. § 1 k.p.k. postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznawia się, jeżeli:

1. w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia,
2. po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze, czy też skazano go za przestępstwo zagrożone karą surowszą

albo nie uwzględniono okoliczności zobowiązujących do nadzwyczajnego złagodzenia kary albo też błędnie przyjęto okoliczności wpływające na nadzwyczajne obostrzenie kary,

stwierdzić trzeba, że pisma skazanego nie niosą ze sobą żadnych nowych informacji wskazujących na zaistnienie okoliczności, które mogłyby być traktowane w kategoriach podstaw wznowieniowych.

To, że wnioskodawca jest przekonany o tym, iż został skazany niesłusznie lub na zbyt surową karę nie jest przesłaną wzruszenia prawomocnego wyroku.

Dodać trzeba, że badając sprawę skazanego w pod kątem sygnalizowanych w jego pismach uchybień o charakterze bezwzględnych przyczyn odwoławczych, Sąd Najwyższy nie dostrzegł podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.

as